

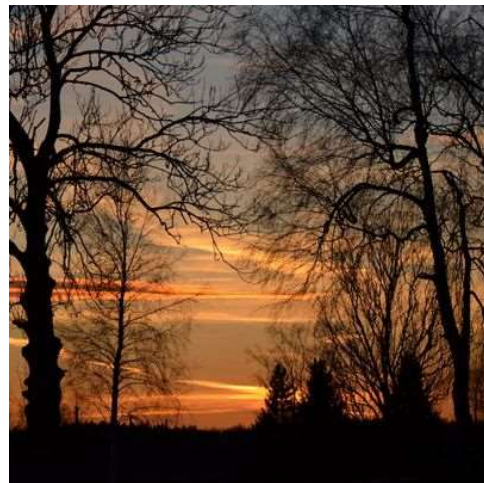
GIMNAZIJOS NAUJIENOS

Nr. 3 2021 m. lapkritis

Lapkritis. Toks pilkšvas ir pliktelėjęs... Tai jums ne klegantis padūkęs rugsėjis ir ne puošnusis spalio su savo ryškiaspalviais apsiaustais ir švytinčiais moliūgais! Lapkritis kitoks. Ramus ir tvirtas, jis kantriai laukia rudens prieblandoje, merkiamas lietaus ir gairinamas vėjų, kol aplankys pirmosios šalnos, kol nustebs nedrąsios snaigės, kol pakutens širdį kalėdinė dvasia... O kad laukimas neprailgtų, gelbsti kelionė prisiminimais – apie tai, ką sutiko, ko išmoko, ką gavo ir kuo su kitais pasidalino...

Skaitytojus kviečiame verčiant šio numerio lapus stabtelti ir pažvelgti, kiek daug įdomių žmonių ir naujų patirčių padovanojo šis rudenio. Nekeiksnokim niūroko lapkričio, nusišypsokim ir... palydėkim jį.

Jaunųjų korespondentų būrelis komanda

Nuotrauka Justo Petraičio, 7 kl.

SUSIPAŽINKIME!

Kaip džiugu matyti papildžiusį mokytojų ratą! Mūsų mokykloje šiemet dirba 8 nauji mokytojai. Todėl mokyklos korespondentai nusprendė pakalbinti naujus mokytojus ir geriau su jais susipažinti.

*Kalbinau fizikos mokytoją **Danielių Kundrotą**.*

Kaip jums kilo mintis atvykti į mūsų mokyklą ir tapti mokytoju, ar kažkas Jus pastūmėjo, pasiūlė?

Taip, vieną dieną su savo fizikos mo-

kytoju valgėm šašlykus, ir jis man pasakė, kad Kuliuose neranda fizikos mokytojo, galbūt norėčiau aš juo tapti. Aš pamaniau, kad gal ir nebloga mintis. Paskambinau direktorei ir susitarėme.

Kodėl tapote būtent fizikos mokytoju, ar buvo minčių mokyti kitus dalykus?

Kitų dalykų nelabai mokėčiau išaiškinti, galbūt matematiką, tačiau nebūtų lengva. Šiuo metu aš studijuojau fiziką, matematika taip pat prie širdies, bet lietuvių tikrai neišmokėčiau, man tai pačiam problema...

Ar yra dalykų, kurie Jus sužavėjo mūsų mokykloje per pastarąsias dienas?

Taip, gamta yra žavi. O pačioje mokykloje man dešimtokai labai patinka: labai paklusnūs, su jais

fainos pamokos būna (turbūt ne todėl, kad kalbina dešimtokės, - *aut. past.*)

Ar mėgstate klausytis muzikos, galbūt grojate kokiais nors instrumentais?

Oj, oj, muzika yra mano meilė. Šiuo metu esu atitolęs nuo jos, truputį groju gitara, groju armonikėle, ją nešiojuosi kartu su savimi (netikėtai mums pagroja! - *aut. past.*). Bet šiaip mano pagrindinis instrumentas yra šaukštai

Kaip jaučiatės būdamas mokytoju, ar sunku mokyti kitus?

Geras klausimas. Kol kas visiškai dar nesu įjėjęs į tą vaidmenį, jaučiuosi keistokai. Neišeina suvokti, kiek mokiniam nepavyksta suprasti. Man atrodo, viskas savaime aišku, tačiau mokiniams taip nėra.

Nukelta į 2-ą psl.

Koki patarimą duotumėte, kad mokiniai galėtų savimi pasitikėti ir būti drąsesni pamokose?

Bandykit kažką daryti. Na pavyzdžiui,

jūs lankote korespondentų būrelį, jūs darote kažką. Čia yra pats geriausias dalykas, kad jūs stengiatės. Net aš su fizika žaidžiau 9-oje klasėje, mane tas užkrėtė judėti toliau kartu su ja.

(Kalbino Radvilė Ž., Deimantė K., II g)

Kalbiname anglų kalbos mokytoją Auridą Bartašiūtę.

Esate mūsų gimnazijos naujoji anglų kalbos mokytoja, norėtume paklausti, ar patinka naujoje mokykloje?

Labai patinka mokiniai, labai nuostabūs.

Visi. Galiu pasakyti, jog labiausiai patinka mokinių požiūris į kitus mokinius, kaip jie gerai kitus priima.

Ar skiriasi Kulių gimnazija nuo buvusios mokyklos, kurioje Jūs dirbote? Kokie skirtumai, jei jų yra?

Taip, pagrindinis skirtumas yra, kad jūsų mokykloje tikrai nepastebėjau patyčių, net nežinau, ar jos vyksta, bet aš tikrai nepastebėjau.

Kaip ir kada pradėjote tobulinti anglų kalbą?

Pirmas mano susipažinimas su anglų kalba buvo Amerikoje, aš išvažiavau gyventi į vienuolyną metus laiko ir ten buvau vienintelė lietuvė tarp mokinių. Po to mokiausi Šv. Antano kolegijoje, ten buvo didelis dėmesys skiriamas užsienio kalboms ir paskutinė buvo kita kolegija, kur ir įgijau anglų kalbos bakalauro diplomą.

Kokie Jūsų pomėgiai? Ką mėgstate veikti? Labai dažnai važiuoju prie jūros sportuoti,

vasarą važiuoju maudytis 3-4 kartus per savaitę. Rudenį irgi kartais maudausi, bet tada pajūryje dažnai sportuoju. Taip pat labai patinka riedučiais važinėti.

(Kalbino Neila V., Agnius Z., 6 kl.)

Kalbiname tikybos mokytoją Irmantą Patacką.

Kodėl pasirinkote dirbti tikybos mokytoju?

Nuo pat mažens

su šeima eidavome į bažnyčią ir visuomet sugebėdavome Dievui padėkoti malda. Labai svarbu kiekvieną dieną padėkoti malda Dievui, kad esi šiam pasaulyje. O šiaip pasirinkimas buvo toks: baigus dvyliką klasę gimnazijoje turėjau pagalvoti, kuo aš noriu būti, ar aš noriu būti mokytoju, ar aš noriu būti socialiniu pedagogu, buvo minčių stoti ir į kunigų seminariją, bet aš nusprendžiau būti mokytoju. Ir štai sėkmingai jau septyniolika metų dirbu tikybos mokytoju ir mokinu vaikus tikėjimo tiesų.

Grojaite tik gitara ar ir kitais instrumentais?

Groju tik gitara. Gitara stengiuosi prisiderinti prie kiekvienos dainos. Įtraukiu ir švilpavimą bei kitokius įdomius elementus. Tiesiog muzika yra improvizacija, kas yra labai įdomu žmonėms. Aš gitara pradėjau groti nuo keturiolikos metų, esu savamokslis: man tik parodė ir aš pats pradėjau mokintis. Labai svarbu mylėti muziką, dainą.

Kokie žmonės svarbiausi jūsų gyvenime?

Man svarbiausi žmonės yra mano mama, žmona, vaikai, kuriuos myliu, bet pirma vieta tenka Dievui, nes be to nebūtų ir žmonių mano kelyje, na ir manęs nebūtų be mamos, tėčio. Žinoma, pagarba tėčiui, nes kai man buvo keturiolika metų, aš jo netekau, ir visuomet, kai grįžtu į tėviškę, stengiuosi, nors ir sutemus nuvažiuoti ir uždegti žvakutę ir sukalbėti maldą, kad žmogus turėtų ramybę danguje.

Ar jums patinka dirbti Kulių gimnazijoje?

Žinoma. Aš patenkintas. Aš labai esu dėkingas, kad leido man dirbti. Vaikai gana draugiški, negaliu nieko blogo pasakyti. Man čia gera atvažiuoti.

O iš kur esate kilęs?

Aš esu kilęs iš Lazdijų rajono, Rudaminos, tai Dzūkijos regionas. Gyvenu Šilalėje.

Kokia buvo jūsų vaikystė?

Vaikystė nepasakysčiau, kad buvo lengva: netekau tėčio anksti - keturiolikos metų, mama susilaužė koją, kai man buvo septyneri metukai. Mus visus keturis augino. Mano mama visada sakė: „Sūnau, nedaryk man gėdos, stenkis būti geras.“ Ji dėl manęs bėdų neturėjo.

(Kalbino Domantas V., 7 kl.)

Kalbiname rusų kalbos mokytoją Vilną Gusčiuvienę.

Kiek metų dirbate mokytoja?

Mokykloje dirbu 32 metus.

Galbūt turite kokių humoristinių istorijų iš mokyklinio gyvenimo ir galite keletą papasakoti?

Nukelta į 3 psl.

Gražių, malonių įvykių iš mokyklinio gyvenimo buvo nemažai, kaip ir labai liūdnų bei sudėtingų. Visada

smagu susitikti buvusius mokinius, kurie ir baigę mokyklą prisimena, bendrauja.

Ar esate buvusi Rusijoje? Jeigu taip, tai kokias vietas aplankėte ir kas padarė didžiausią įspūdį?

Taip, esu buvusi Rusijoje. Esu keletą kartų buvusi nuostabiai gražiam mieste Sankt - Peterburge. Tada jis dar vadinosi Leningradas. Didžiausią įspūdį padarė Ermitažas, Baltosios naktys.

Kodėl pasirinkote mokytojos darbą, ar tai Jūsų vienintelis darbas kurį dirbate?

Būti mokytoja svajojau dar būdama mokinė. Labai patiko rusų kalba, skaitytos knygos, gražios dainos. Turbūt todėl ir pasirinkau būti rusų kalbos mokytoja. Ne, tai ne vienintelis mano darbas. Dirbu dar vienoje mokykloje.

Jūsų manymu, kodėl verta šiuolaikiniam žmogui mokytis rusų kalbos?

Manau, kad bet kurios užsienio kalbos mokėjimas žmogui yra reikalingas, o mokėti keletą užsienio

kalbų šiuolaikiniam žmogui būtina. Kodėl rusų kalbą? Yra daug labai puikių dainų, kurių klausosi ne tik vyresni žmonės, bet ir jaunimas. Manau, kad klausytis smagiau, kai supranti apie ką dainuoja, o ne tik klausaisi melodijos. Rusija žymi savo garsiais rašytojais. O knygas visada geriau skaityti originalo kalba. Labai daug yra profesijų, kurių darbe reikalingą informaciją gali rasti rusų kalba. Verslo žmonės dažnai turi bendrauti ne tik anglų kalba, bet tenka ir rusų kalba. Būna atvejų, kai norint įsidarbinti, reikalauja ne tik anglų k., bet ir rusų kalbos mokėjimo.

(Kalbino Kamilė S., Simona B., II g kl.)

Kalbiname muzikos mokytoją Rimą Rudienę.

Kodėl būtent nusprendėte tapti muzikos mokytoja?

Todėl, nes nuo vaikystės mėgau dainuoti, net kaimynams rengdavau koncertus ir šiaip muzika visada buvo prie širdies.

Man patinka bendrauti, man patinka bendrauti su mokiniais man patinka, kai jie išmoksta.

Kaip jaučiatės šioje mokykloje? Ar jau pripratote prie aplinkos?

Dar mažai pažįstu, bet džiaugiuosi, vieną kitą žmogų pažįstu iš senesnių laikų ir galiu pasakyti, kad geri žmonės.

Kuo domitės be muzikos?

Patinka pakeliauti, kai buvau jauna patiko pasportuoti taip pat patinka šokti.

Ar esate patenkinta savo pasirinkimu?

Na taip, aš dirbu iš pašaukimo.

Kiek metų dirbate muzikos mokytoja? O gal dirbate ar dirbote ne tik muzikos mokytoja?

Jaunystėje dirbau šiek tiek kitokią darbą, ne pagal profesiją, bet vis tiek labiausiai patinka dirbti muzikos mokytoja

Ar džiaugiatės tapusi šios gimnazijos bendruomenės nare?

Na, pradedu pritapti, vieną kitą jau pažįstu, iš mokinių jaučiu, kad yra šilti žmonės.

Kas yra įdomiausia jūsų profesijoje?

Koks mėgstamas muzikos žanras, netgi gal turite mėgstamiausią atlikėją?

Nesu išsirinkusi. Muziką renkuosi pagal nuotaiką. Jei esu laiminga, tai įsiungiu kokią greitesnę, linksmesnę, o jei liūdna, kokią raminančią.

(Evelina N., Deimantė N., 8 kl.)

Ačiū mokytojams, kad rado laiko pokalbiui!

Nauji vėjai mokinių taryboje

Šiais metais į mokinių tarybą atkeliavo daug naujų vėjų. Turime naują mokinių tarybos **koordinatorę** - tai mūsų kūno kultūros mokytoja **Daiva Ščupokienė**. Išsirinkome ir naują **pirmininkę** - III g klasės mokinę **Saulę Šlajutę**. Prie tarybos prisijungė ir daug labai gabių, darbščių ir kūrybingų mokinių, su kuriais mes tikimės nuveikti daug gražių darbų. Keletą jau spėjome įvykdyti: prisidėjome prie mokytojų dienos renginio, prie „Sambrėškio“ - Kulių krašto bendruomenės organizuojamos šventės, taip pat nustatėme Mokinių tarybos nuostatus. Turime dar daug neįgyvendintų planų. Tikimės, kad visi mūsų užsibrėžti tikslai bus įgyvendinti, stengsimės, kad visi mokinių norai būtų išgirsti.

Pranešimą parengė Greta G., II g kl.

*Mokinių tarybos
pirmininkė
Saulė Šlajutė*

SVEČIAI MOKYKLOJE

Nuo šių mokslo metų pradžios visi galėjo pastebėti mokykloje viešinius svečius. Mokyklos korespondentai nusprendė geriau susipažinti su „Taško“ teatro aktoriais ir jų veikla. Į klausimus atsakinėjo Livija, Solveiga, Samanta ir Donatas.

Kodėl nusprendėte būti aktoriais?

Taip išėjo, aš negalvojau, kad aš tapsiu aktore. Aš norėjau būti chirurgė arba odontologė, bet taip gavosi, kad lankiau teatrą ir vadovė paskatino pagalvoti apie tai, ar aš nenorėčiau pasirinkti aktorės karjeros. Aš pirmiausia labai išsigandau ir galvojau, kad man niekas neleis, bet labai labai tuo užsidegiau ir pagalvojau, jog tai yra specialybė, kurioje tu gali būti daug kuo, viskuo, kuo tik nori. Turbūt dėl to ir pasirinkau būti aktore.

O iš kur kilo pavadinimas Taško teatras?

Jį sugalvojome ne mes, mes jį bandėme pakeisti. Norėjome būti teatras „Alkani“, o po to supratome, kad jei jau taip susiklostė, tai tegul ir lieka.

Ar buvo sunku tapti aktorėmis?

Buvo sunku, nes studijos labai sunkios ir varginančios. Mes prasimokydavom nuo 8 ryto iki 10 vakaro. Tu visada repetuoji, tu negali dirbti kitokių darbų, tai tampa sudėtinga, bet kai labai nori, tai pavyksta, kuo daugiau darai, tuo daugiau padarai. Ir šiaip kartais negali suvokti, kas tikra, kas netikra. Tuos ketverius metus tu mokini esi tai suvokti ir suvaldyti: tu vaidini, su tavim kažkas vyksta, pasikui parsineši namo, nesupranti ar čia tavo gyvenimas, ar ne tavo – truputį šizofrenija. O per studijas tu pradedi suvokti, kaip tai suvaldyti, kad čia yra dar-

bas, o tu turi savo gyvenimą atskirai.

Kas yra lengva, o kas sunku būnant aktore?

Visiems labai skirtingai, labai daug skirtingų disciplinų: nuo dainavimo iki scenos kalbos, judesio ir panašiai. Jeigu kažkam sekasi dainuoti, tai jiems ir lengva, kažkam sekasi šokti – tai gerai šoka. Čia toks klausimas, į kurį visi atsakytų skirtingai. Man pačiai yra sunku nestabilumas, o lengva būna žaisti, kai tu labai pasitiki savo partneriu ir kuomet tau aiškiai užduoda aplinkybės, tai būna labai smagu įsitraukti ir sukurti visą tą veiksmą.

Ar yra jaudulys, scenos baimė?

Taip yra, ir man tai yra nuo vaikystės, man net vadovas sakė, kad jeigu jūs nesijaudinat, tai nelipkite ant scenos, nes ten jums ne vieta ir jums nereikia ten būti, nes tai natūralu. Tai, kas tau yra labai svarbu, kas tau yra artima ir dėl ko tu labai stengiesi, dėl to pradedi labai jaudintis. Tu tiesiog supranti, kad esi gyvas. Mes tiesiog esame žmonės ir jaučiame visas emocijas.

Ar jaudulys nepakiša kojos?

Baisiausias momentas yra išeiti į sceną, o kai tu išeini, tu pradedi joje dirbti, pradedi galvoti, ką aš turiu dirbti, ką aš turiu padaryti, tu turi tikslą ir visas jaudulys pasimiršta, nes tu jau čia esi.

Ar turėtumėte patarimų būsimiems aktoriams?

Tiesiog patariu kuo daugiau domėtis, kad suprastumėte, kad jūs tikrai esate tinkamas ir kad esate pasiryžęs, tiesiog, kad suprastumėte, ko jūs norite iš to gyvenime. Ir reikėtų pabandyti kuo arčiau prie to prieiti, ta prasme, mėginti stebėti visa tai. Pamatyti, kaip visa tai vyksta, koks gyvenimas yra užkulisiuose prieš spektaklį arba spektaklio statymo metu. Tiesiog reikia pasidomėti, ką jūs kiekvieną dieną veiksit.

O kokie jūs buvote mokykloje? Geri ar blogi mokiniai? Kas patiko, kas nepatiko?

Aš buvau pirmūnė, bet buvau labai pasiutusi. Aš maniau, kad man fizikos nereikės ir neidavau į ją, bet tada man pasakė, kad aš turiu likti pataisų. Ir kaip tai pasakyti? Kabi mokykloj pagyrų lentoj, bet tu eini pataisų...

Ir aš ėjau į jas, mano tėvai nežinojo, aš jiems sakiau, kad einu į teatro būrelį, vasarą ir ėjau. Parašiau visus kontrolinius praktiškai be klaidų ir mokytoja man grąžino tuos visus lapus ir sako: „Bet tu supranti, kad aš tau negaliu rašyti 10?“. Gavau 9.

O kaip jums atrodo mūsų mokykla?

Mes džiaugiamės čia galėdami būti, mums labai smagu su jumis susitikti, mes jau čia atvažiavę šnekamės, čia mus pažįsta, jau smagu, kad galime koridoriuose pasisveikinti, užsimezgė kažkoks ryšys. Smagiausia tai, kad jums įdomu, kad yra atgalinis ryšys, todėl labai smagu būti čia. Ir šiaip, kai atvažiuoji į mažesnę miestelį, visi čia tokie paprasti ir tai yra labai daug - klauso tavęs, nes pavyzdžiui Vilniuj mokiniai turi labai daug ir jiems darosi nebeįdomu, jie tampa abejingi, o čia yra kitaip, jūs neabejingi.

O kaip jūsų vadovas? Ko jis jus išmokė? Ar turite tokį dalyką, kurį tikrai pasiimtė iš jo?

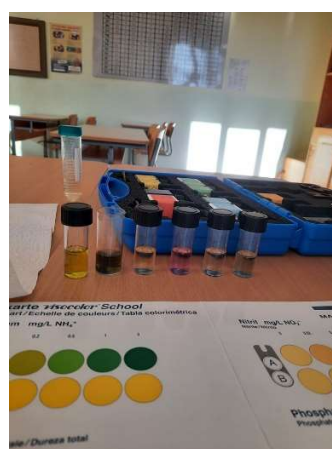
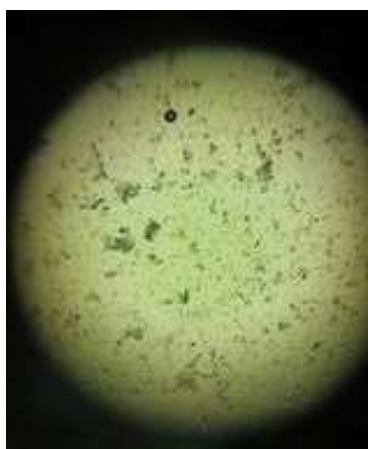
Labai *fainas* vadovas. Pirmą, jis sako, jeigu eini į teatrą, žinok, ką tu nori jame pakeisti. Ir tai galioja bet kuriai sričiai. Turi sau išsikelti kažkokią misiją, ką tu nori padaryt. Antra, tai viskas vyksta čia ir dabar, kad mes turime būti čia ir dabar, kartais mes pamirštame mėgautis pačiu gyvenimu, akimirka. Mes sėdime pamokoje ir užuot mokinėsi, mes galvojame kaip aš eisiu namo.

(Deimantė K., Radvilė Ž., Greta G., II g, Gytis S., 8 kl.)

Šių metų spalio 8 dieną mūsų mokyklą buvo aplankę svečiai iš Kauno universiteto. Jie mokiniams buvo paruošę daug įdomių laboratorinių tyrimų.

Vienas iš laboratorinių tyrimų buvo apie upelio vandens užterštumą ir jame gyvenančius bestuburius mikroorganizmus. Mes lašinome ir pilstėme įvairias chemines medžiagas į tam skirtus mėgintuvėlius, tada jas lyginome su iš upelio paimtais vandens mėginiais ir tokiu būdu nustatinėjome upelio vandens užterštumą. Laboratorinio tyrimo pagalba susipažinome su upelio vandens bestuburiais mikroorganizmais, dumbliais ir kt. Šis laboratorinis užsiėmimas buvo ypač įdomus!

Kitas laboratorinis tyrimas buvo apie ląsteles ir mieles. Tyrimas vyko specialiame automobilyje, kuriuo atvyko

mūsų svečiai. Mokiniai susipažino, kaip reikia auginti mieles, o pro mikroskopą pamatė, kaip jos atrodo užaugintos. Moksleiviai, kurie dalyvavo šiame tyrime teigė, kad šis edukacinis tyrimas labai patiko, o informacija, kurią sužinojo buvo labai įdomi!

Na, o trečiasis tyrimas buvo apie pirštų antspaudus. Mokiniai aiškinosi, kaip vadi-

nasi skirtingų rūšių pirštų antspaudai. Taip pat sužinojo, kurie pirštų antspaudai yra rečiausi, o kurie populiariausi. Labai dėkojame svečiams už šį apsilankymą ir už linksmą, ir turiningą praleistą laiką!

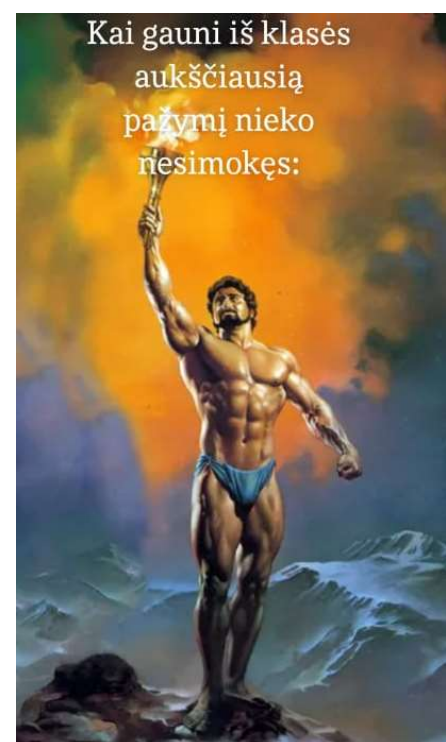
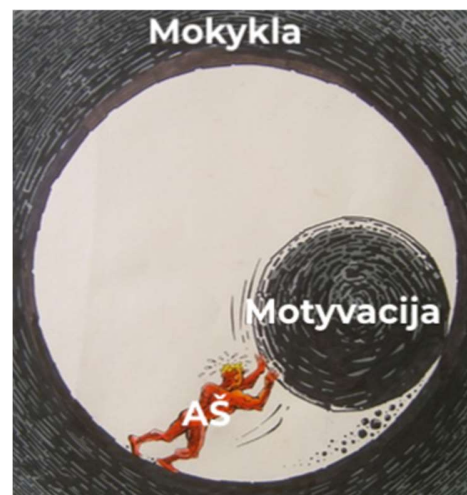
(Saulė R., 7 kl.)

KŪRYBOS KAMPELIS

Gebėjimas kurti – tai didžiausia dovana, kuria gamta apdovanojo žmogų be galo ilgoje evoliucijoje. (Rusų mokslininkas Alexander Engelhardt)

Per literatūros pamokas apibendrinami graikų mitus II g klasės mokiniai ne tik rašė rašinius, bet ir išbandė *memų* kūrimą. *Memas* – tai paveikslukas su tam tikra žinute. Jais galima lakoniškai, šmaikščiai apibūdinti susidariusias pačias įvairiausias situacijas. *Memai* gali būti juokingi, kandūs, sarkastiški, jausmingi, priverčiantys susimąstyti.

Kulių gimnazijos laikraštį „Gimnazijos naujienos“ ruošė Jaunųjų korespondentų būrelis nariai.

Redagavo ir maketavo: Kamilė Stončiūtė, Saulė Račkelytė;

Korespondentai: Saulė Račkelytė, Domantas Vaitkus, Deimantė Narkutė, Evelina Narkutė, Gytis Sabaliauskas, Agnius Zaleckis, Neila Vispulskaitytė, Greta Gedvilaitė, Kamilė Stončiūtė, Deimantė Kuprytė, Radvilė Žiliūtė, Simona Bastytė.

Fotografas: Justas Petraitis.

gimnazijoskorespondentai@gmail.com